

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **K. M.**, bytem T., proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí (dále jen MPSV)**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě ze dne 12.12.2014 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23.10.2014 č.j. X o *průkaz osoby se zdravotním postižením*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 12.12.2014 žalobce napadl rozhodnutí žalovaného ze dne 23.10.2014 č.j. X, jehož kopii připojil, kterým žalovaný dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., *správní řád* (dále jen *správní řád*), zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Plzni (dále jen **ÚP**) ze dne 17.7.2014 č.j. X o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1.1.2014 do 31.12.2019 a o době platnosti průkazu osoby se zdravotním postižením ode dne 1.1.2014 do 31.12.2019. Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 23.10.2014 a vrácení věci žalovanému (požadoval i náhradu nákladů řízení), neboť rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně posouzeného skutkového stavu a v rozporu s lékařskými zprávami odborných lékařů. Dále uvedl, že se v jeho případě nejedná o středně těžké omezení funkce dvou končetin, ale o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti, tedy stav dle *odst. 2 písm. f) přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb.*, o

provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále jen **vyhláška**) – těžké omezení funkce dvou končetin, proto požaduje přiznání průkazu ZTP. Žalobce upozornil na posudky o jeho zdravotním stavu vypracované za účelem posouzení jeho invalidity a nároku na průkaz OZP, přičemž se domnívá, že závěry těchto posudků by se neměly zásadně rozcházet, když v jednom z nich byl jeho zdravotní stav posouzen jako těžké postižení 4 nosných kloubů a páteře a ve druhém jako středně těžké funkční postižení pohyblivosti nebo orientace.

V odůvodnění rozhodnutí ze dne 23.10.2014 žalovaný popsal průběh řízení po podání žádosti žalobce dne 23.1.2014 o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením dle zákona č. 329/2011 Sb., *o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením* (dále jen **zákon**), kdy bylo po vypracování posudku Okresní správou sociálního zabezpečení Tachov (dále jen **OSSZ**) dne 7.7.2014 se závěrem, že jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace ve smyslu § 34 odst. 2 zákona, jde o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. d) přílohy č. 4 vyhlášky, *vydáno rozhodnutí ÚP dne 17.7.2014* č. j. X, jímž mu byl přiznán průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1.1.2014 dle § 34 odst. 1 a 2, § 34a, § 34b a § 35 zákona, které bylo žalobci doručeno dne 21.7.2014. Po včasné odvolání žalobce proti rozhodnutí ze dne 17.7.2014 bylo vyžádáno žalovaným jako odvolacím orgánem posouzení zdravotního stavu žalobce Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, detašované pracoviště v Plzni (dále jen **PK MPSV či komise**), která po jednání dne 10.10.2014 vypracovala posudek se stejným závěrem jako OSSZ s tím, že tento stav existoval i k datu 1.1.2014 - doba platnosti do 31.12.2019. Uvedená komise se vyjádřila k odvolacím námitkám žalobce a v posudku konstatovala, že zdravotní stav pro účely invalidity je posuzován podle jiných posudkových kritérií, která jsou stanovena jinými právními předpisy. U žalobce byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav – je schopen ve funkčním dopadu chůze o holi, je bez smyslového a mentálního postižení. Byl posouzen dle odst. 1 písm. d) přílohy č. 4 vyhlášky, nejedná se o těžké postižení obou končetin, ale o významnější postižení jedné končetiny artrózou, na končetině levé pouze gonartrosa II. – III. stupně, ale zhodnocena byla kořenová leze S1 vlevo staršího data dle neurologického vyšetření ze dne 11.3.2014, objektivní neurologické vyšetření nedokumentuje parézu končetiny. Též bylo uvedeno, že odvolací orgán shromáždil dostatečné podklady a z provedených důkazů lze mít za prokázané, že bylo provedeno řádné posudkové zhodnocení, když posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání a doložená lékařská zpráva byla podkladem pro vypracování posudku; posudkový závěr ze dne 10.10.2014 jako stěžejní důkaz považoval žalovaný za úplný, objektivní a přesvědčivý. Závěrem žalovaný uvedl, že přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy v rozsahu námitek uvedených v odvolání a dospěl k závěru, že rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, proto odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný dne 22.1.2015 navrhl zamítnutí žaloby dle § 78 odst. 7 s.ř.s., souhlasil s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání, popsal průběh řízení a zdůraznil, že se komise vypořádala se všemi rozhodnými skutečnostmi a její posudek ze dne 10.10.2014 považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý. Rozhodnutí bylo vydáno v souladu s hmotným i procesním právem, když bylo postupováno tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou

důvodné pochybnosti k naplnění zásady materiální pravdy. (*Vyjádření bylo následně doručeno žalobci.*)

Soud zjistil, že obsah správního spisu zaslaného žalovaným odpovídá skutečnostem uvedeným v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalovaného. Ve spisu je mimo jiné založena „Žádost žalobce o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením“ ze dne 23.1.2014 doručená ÚP dne 23.1.2014, v níž není uveden druh průkazu, o který je žádáno. Rovněž v posudcích OSSZ ze dne 2.6.2014 a 7.7.2014 je popsán toliko zdravotní stav, ale není uvedeno, jaký druh průkazu má být přiznán. Z posudku PK MPSV ze dne 10.10.2014 vyplývá, že žalobce nebyl přítomen a odborný lékař z ortopedie zhodnotil lékařské zprávy připojené k odvolání se závěrem shora uvedeným. Příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je polyartrosa, více jednostranně je postižena PDK kde byla zjištěna coxartrosa I. dx III. st. a gonartrosa I. dx III. st., vpravo ortopedem uváděná gonartrosa II. - III. st., dále je žalobce v léčbě neurologie pro chronický LS syndrom s kořenovými iritacemi S1 i L1, snesitivní lese L5 bilat, starší kořenová lese S1 vlevo. Žalobce je ve funkčním dopadu schopen chůze o holi, je bez smyslového a mentálního postižení a byl posouzen dle odst. 1 písm. d) přílohy č. 4 vyhlášky, nejedná se o těžké postižení obou končetin, ale o významnější postižení jedné končetiny artrózou, na končetině levé pouze gonartrosa II. – III. stupně, ale zhodnocena byla kořenová lese S1 vlevo staršího data dle neurologického vyšetření ze dne 11.3.2014, objektivní neurologické vyšetření nedokumentuje parézu končetiny. Komise konstatovala, že odlišnost výroků v posudcích je dána tím, že zdravotní stav pro účely invalidity je posuzován podle jiných posudkových kritérií, která jsou stanovena jinými právními předpisy. Výroky jsou dané zákonem, tvoří je MPSV, jsou pevně dané a nevytváří je jednotlivé komise při řízení ani do plného znění nemohou zasahovat. Žalobce byl vyrozuměn žalovaným o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, čehož nevyužil. Napadené rozhodnutí ze dne 23.10.2014 bylo žalobci doručeno dle doručenky dne 3.11.2014.

Ve vyjádření ze dne 5.2.2015 žalobce sdělil, že nesouhlasí se závěry žalované strany, trvá na svých argumentech uvedených v žalobě, nepožaduje náhradu nákladů řízení a nesouhlasí s rozhodnutím ve věci samé bez jednání.

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 25.2.2016 se zúčastnil žalobce i zástupce žalovaného. Žalobce závěrem navrhl, aby jeho žalobě bylo vyhověno, protože podle něho posudková komise nezhodnotila správně jeho celkový zdravotní stav. Zástupce žalovaného závěrem navrhl zamítnutí žaloby s odkazem na vyjádření ze dne 22.1.2015 a připomněl, že jsou správní orgán, který se musí řídit příslušnými zákony a postupovat v jejich mezích; dále sdělil, že i když žalobci nebylo vyhověno, má kdykoli možnost podat žádost o změnu stupně průkazu osoby se zdravotním postižením.

Podle § 3 *správního řádu* (zákon č. 500/2004 Sb.), postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení. Správní orgány jsou v souladu s § 68 *odst. 3 správního řádu* povinny v odůvodnění rozhodnutí uvést důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídily při jejich

hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se vypořádaly s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 23.10.2014*.

Podmínky nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením jsou stanoveny v § 34 zákona ve znění platném k rozhodnému datu, když dle odst. 1 má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se posuzuje podle § 9 odst. 3.

Dle odst. 2 má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.

V odst. 3 je stanoveno, že nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.

Podle odst. 4 nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP/P“ (průkaz ZTP/P) má osoba se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením pohyblivosti nebo orientace s potřebou průvodce, včetně osob s poruchou autistického spektra. Zvlášť těžkým funkčním postižením pohyblivosti a úplným postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna chůze v domácím prostředí se značnými obtížemi, popřípadě není schopna chůze, v exteriéru není schopna samostatné chůze a pohyb je možný zpravidla jen na invalidním vozíku. Zvlášť těžkým funkčním postižením orientace a úplným postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu není schopna samostatné orientace v exteriéru.

Podle § 34b odst. 1 písm. a) – c) a odst. 2 zákona při posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením se hodnotí a) zdravotní stav a funkční schopnosti fyzické osoby,

b) zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav,

c) zda jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace a závažnost funkčního postižení.

Prováděcí právní předpis stanoví, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace.

Dle § 2b) vyhlášky zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, jsou uvedeny v příloze č. 4 k této vyhlášce a v ní je uvedeno následující:

1. Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy:

písm. d) – *středně těžké omezení funkce dvou končetin;*

2. Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy:

písm. f) – *těžké omezení funkce dvou končetin;*

3. Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni zvlášť těžkého funkčního postižení nebo úplného postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy: písm. a) – n).

V této věci se podanou žalobou domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného z důvodů v ní uvedených. *Soud pak shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí ze dne 23.10.2014 nesplňuje podmínky pro jeho zrušení zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nevyžaduje zásadní doplnění, žalovaný se vypořádal na podkladě posudku PK MPSV se všemi námitkami žalobce v potřebném rozsahu, přičemž žádnou z nich neuznal důvodnou.*

K závěrům, zda důkazy jsou úplné a přesvědčivé, rozhodující správní orgán může dospět jen tehdy, jestliže se komise vypořádá se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník, o jehož žádost se jedná. Posudek o zdravotním stavu musí obsahovat nezbytné náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru musí být takové, aby byla splněna zásada skutkového zjištění věci a jeho závěr byl přesvědčivý a srozumitelný pro účastníka i správní orgán a ze všech těchto hledisek je rozhodující správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit. Zdejší soud proto na základě všech zjištěných skutečností dospěl k závěru, že posudek PK MPSV v testu úplnosti, objektivnosti a přesvědčivosti i správnosti, obstál, když výsledek posudkového hodnocení je srozumitelný pro rozhodovací správní orgán i pro žalobce, byť s ním nesouhlasí.

Napadené rozhodnutí žalovaného je plně v souladu s § 68 správního řádu (*náležitosti rozhodnutí*), kdy v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, což bylo splněno. Žalobce neprokázal svá tvrzení o tom, že splňuje podmínky pro přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ podle § 34 odst. 3 zákona, neboť i dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení posudek PK MPSV, je osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, která má nárok na průkaz označený

symbolem „TP“ dle § 34 odst. 2 zákona. PK MPSV se v posudku vyjádřila ke všem námitkám žalobce uvedeným v odvolání proti rozhodnutí ÚP ze dne 17.7.2014 a žádnou z nich neshledala důvodnou. K námitce rozdílného závěru lékařských posudků komise správně konstatovala, že odlišnost výroků v posudcích je dána tím, že zdravotní stav pro účely invalidity je posuzován podle jiných posudkových kritérií, která jsou stanovena jinými právními předpisy. Výroky jsou pevně dané zákonem, tvoří je MPSV, nevytváří je jednotlivé komise při řízení ani do plného znění nemohou zasahovat. K tomuto soud uvádí, že řízení o žádosti o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením a řízení o žádosti o invalidní důchod jsou dvě rozdílná správní řízení upravená odlišnými právními předpisy, přičemž se zcela liší ustanovení upravující podmínky pro splnění požadovaného a současně je rozdílný i postup při posudkovém hodnocení (komisí či lékařem OSSZ), jež je opět upraven zvláštními předpisy, tedy je zcela v souladu se zákonem, pokud jsou závěry o zdravotním stavu jedné osoby, ale ve dvou odlišných řízeních, rozdílné. Neznamená totiž, že je nesprávné rozhodnutí žalovaného, pokud není v souladu s přáním žalobce, neboť rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu posudkovými lékaři a posudkovou komisí v souladu s platnou právní úpravou.

Ze všech těchto důvodů dospěl zdejší soud k závěru, že žaloba žalobce ze dne 12.12.2014 není důvodná, když žalovaný se vypořádal dostatečným způsobem na základě posudku PK MPSV s jeho námitkami proti předcházejícímu rozhodnutí ÚP; ani soud neshledal důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť rozhodnutí je přezkoumatelné, obsahuje všechny potřebné náležitosti, žalovaný rozhodl v souladu s platnou právní úpravou, proto soud žalobu žalobce zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*). Zároveň se soud omlouvá za délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi. *Bez ohledu na výsledek tohoto řízení má žalobce možnost podat opakovaně žádost o předmětný průkaz označený symbolem ZTP či ZTP/P, nebude-li vyhověno žádosti či případnému odvolání proti rozhodnutí o nepřiznání.*

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 25. února 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně